

X-POSURE

The Magazine for Photographers

English-Turkish Monthly Magazine

“To me, photography is an art of observation. It’s about finding something interesting in an ordinary place. I’ve found it has little to do with the things you see and everything to do with the way you see them”.

Elliott Erwitt

March 2021 / Vol.1 / No.1

Editor in Chief
Habip KOÇAK

Editorial Staff:
Tuğba KIRALLI
Bekir TUĞCU
Burcu Önal YÜRÜYEN

Monthly English/Turkish E-Magazine

If you have a project and want to be share with us
magazineforphotographers@gmail.com

Follow us on Instagram:
www.instagram.com/magazineforphotographers/

Cover Photo
Nancy SAVAGE
Back Cover Photo
Tuğba KIRALLI

EDİTÖR MEKTUBU - EDITOR'S LETTER

Corona'nın bizleri eve hapsedmesinin üzerinden yaklaşık bir yıl geçti. Aşı ve ilaçlara dair endişeler devam ederken hayatın ne zaman normalleşeceği hala büyük bir sorun olarak karşımızda duruyor. Bu süre içerisinde, insanlar birçok farklı hobi denemelerinde bulundular. Bazıları kendi yeteneklerinin farkına vardı, bazıları da hobilerini geliştirici yenilikler peşinde koştu. Fotoğraf ile profesyonel, amatör ya da hobi olarak ilgilenenler bir çok farklı platformdan toplantılar, workshoplar ve söyleşilere katıldılar. Bu süreci kendisine bir yatırım olarak gören ve değerlendiren kişiler, sosyal medya kanallarından takip ettiğimiz kadarıyla önerdikleri kitaplar, youtube kanalları ve hatta canlı yayınlarla sosyal medya hesaplarını doldurdular. Belirli bir süreden sonra tam da iktisatçıların dediği gibi "Azalan Verimler Yasası" çalışmaya başladı ve bu tip organizasyonlardan insanlar kaçmaya başladı. Büyük bir tükenmişlik sendromu salgını halinde yayılmaya başladı. Süre, tam da bizleri de esir almaya başlamışken, Online fotoğraf dergi fikri birden heyecanlanmamızı sağladı. Fikirler havada uçtu ve şimdilik elinizdeki hali ortaya çıktı. Bir çok eksiğin farkındayız. Ama kervan yolda dizilir mantığıyla siz sevgili dostlarımıza merhaba demek istedik. Beraber iyiyi doğruyu ve güzeli üretmek adına hepinize Merhaba diyoruz.

About a year has passed since Corona locked us in our homes and while concerns about vaccines and drugs continue, it is still a big problem when life will normalize. During this time, people have experimented with different hobbies. Some became more aware of their abilities, while others sought different paths to improve them. Those interested in photography as a hobby or as an amateur or even professionally has attended many meetings, workshops or interviews on various platforms. People who leveraged this process as an investment in themselves filled their social media accounts with the books they recommend, youtube channels they watch and even live broadcasts. However, after a while, just as the economists say, the "Law of Diminishing Returns" started to work and people started to run away from such organizations. A great burn out syndrome has started to spread within the epidemic. While this situation captured us, the idea of an online photo magazine suddenly made us excited. Ideas flew in the air and for the time being, the version in your hand has emerged. We are aware of many shortcomings. But we wanted to say hello to all of you and secure your endorsement while we try to produce the good, the truth and the beautiful together.

Habip KOCAK
Editor

CONTENTS

NANCY SAVAGE	5
BRESSON'S UNTOLD STORY	12
EMIR BOZKURT	30
FELIX ALBRECHT	42
AZGEZMIS	50
PHILIP JOYCE	70
SERPIL EROGLU	76
MARCH SELECTIONS	86

NANCY SAVAGE

Nancy Savage Photography
<https://instagram.com/savagen4231/>
<https://nancysavage.smugmug.com>
savage4231@gmail.com

I have embraced creativity and art in my personal and professional life as long as I can remember. My first career was owner and Designer of an Interior Designer Firm for over twenty years. When I decided to retire from that business I felt a need to fill my creative void. Little did I know that my desire and affection for extensive world travel would be the beginning of my photography career. The past twenty plus years I have committed to exploring and photographing people and places around the world. My style as a photographer lies somewhere between lifestyle and documentary. I treasure the many unique and exclusive places I've been, but my true love is the diversity of people I've come to know along this journey.

Kişisel ve profesyonel hayatımda kendimi bileli yaratıcılığı ve sanatı kucakladım. Kariyerime iç mimarlık firmasının sahibi ve tasarımcısı olarak başladım ve yirmi yılı aşkın süre çalıştım. Bu işten emekli olmaya karar verdiğimde, yaratıcı boşluğumu doldurma ihtiyacı hissettim. Kapsamlı dünya seyahatine duyduğum arzu ve sevgimin fotoğrafçılık kariyerimin başlangıcı olacağını çok az biliyordum. Geçen yirmi yıl boyunca dünyanın dört bir yanındaki insanları ve yerleri keşfetmeye ve fotoğraflamaya adanmışım. Bir fotoğrafçı olarak tarzım, yaşam tarzı ile belgesel arasında bir yerde yatıyor. Birçok eşsiz ve seçkin olana değer veriyorum. Bulduğum yerlerdeki, gerçek aşkım, bu yolculukta tanıdığım insan çeşitliliği.

Nancy Savage's "Omo Valley" Series

My work has been acknowledged in magazines, and online publications including National Geographic Yourshot, GuruShots, Colorado Outdoors Photography Magazine, Erudite Magazine. Exhibitions include African Photo Festival NYC 2019, GuruShots Berlin, Germany, GuruShots Melbourne, Australia, Solo Exhibition Modern Nomad Rino Arts District Denver, Colorado, Atlas of Humanity Paris Exhibition 2021.

Çalışmalarım dergilerde ve National Geographic Yourshot, GuruShots, Colorado Outdoors Photography Magazine, Erudite Magazine gibi çevrimiçi yayınlarda kabul edildi. Sergiler arasında Afrika Fotoğraf Festivali NYC 2019, GuruShots Berlin, Almanya, GuruShots Melbourne, Avustralya, Kişisel Sergi Modern Göçebe Rino Sanat Bölgesi Denver, Colorado, İnsanlık Atlası Paris Sergisi 2021 yer alıyor.

BRESSON'S UNTOLD STORY*

BRESSON'UN ANLATILMAYAN HİKAYESİ

Henri Cartier-Bresson. Birçok fotoğraf tutkununun rol modeli. Fotoğrafı bir anlamda şipşakçılıktan bir disiplin haline getiren ve yücelten adam. “Kritik An”la fotoğrafa bakış açımızı değiştiren, dünyanın en saygın fotoğraf ajanslarından biri olan Magnum’un kurucusu.

Henri Cartier-Bresson. The role model of many photography enthusiasts. The man who made photography a discipline from instantism in a sense and glorified. The founder of Magnum one of the most respected photography agencies in the world who changed our perspective on photography with the “Critical Moment”.

Onunla ilgili birçok şey duyuyoruz, okuyoruz. Onun sözlerini, aforizmalarını kullanıyoruz, fotoğrafa onun gözlerinden bakmaya çalışıyoruz, onun yıllar önce çizmiş olduğu çerçevenin içinde fotoğraf üretiyoruz. Peki, kim Henri Cartier-Bresson? Belki birçok kez onun yaşam öyküsünü başkalarından dinledik, kitaplardan okuduk. Ama birazdan bu yazıda okuyacaklarınızı bazılarınız belki de ilk kez duyacak.

We hear and read many things about him. We use his words and aphorisms, we try to look at the photograph through his eyes, we produce photographs within the frame he drew years ago. So who is Henri Cartier-Bresson? Maybe many times we listened to his life story from others and read from books. But what you are about to read in this article soon, maybe some of you will hear for the first time.

Tekstil zengini, burjuva bir aile

Bresson, Paris'e yaklaşık 35 km uzaklıkta olan Chanteloup-en-Brie'de 22 Ağustos 1908'te doğdu. Tekstil alanında önemli yatırımları olan, oldukça varlıklı Normandiyalı bir ailenin ilk çocuğuydu. Daha sonraları iki kız, bir de erkek kardeşi dünyaya geldi. Babası çiftçi kökenli olmasına rağmen, sanayi devriminde zenginleşmiş, annesinin ailesi ise pamuk ticareti yapan toprak sahiplerinden oluşuyordu. Hatta, annesinin soyunun Fransız Devrimi sırasında 1793 yılında giyotinle idam edilen Charlotte Corday'e dayandığı söyleniyordu. Corday, gazeteci ve politikacı Jakoben lider Jean-Paul Marat'ın suikastının faili olarak suçlanmış ve hüküm giymişti. Babası her ne kadar oğlunun bir gün ailenin işini devralacağını düşünse de, Henri, resim sanatına büyük bir ilgi duyuyordu. Küçük yaşlarda eskizler çizmeye, resim yapmaya başlamıştı. Özellikle çok iyi bir ressam olan ve 1910 yılında Prix de Rome ödülünü kazanan amcası Louis'nin kendisinin resme yönelmesinde büyük etkisi vardı. Kaldı ki, dedesinin de çok iyi resim çizdiği söyleniyordu. Hatta çiftçi kökenli olmasına rağmen babası da resim sanatına ilgi duyuyor, işten arta kalan zamanlarında resim yapıyordu. Ancak, 1914 yılında büyük savaş patlak vermiş ve ona bu konuda rehberlik yapan Louis Amca, daha savaşın ilk günlerinde hayatını kaybetmişti.

A Textile-Rich Bourgeois Family

Bresson was born on 22 August 1908 in Chanteloupen-Brie, about 35 km from Paris. He was the first child of a very wealthy Normandian family with significant investments in textiles. Later, two sisters and a brother were born. Although his father was a farmer, he was enriched in the industrial revolution, and his mother's family consisted of landowners trading cotton. In fact, it was said that her mother's ancestry descended from Charlotte Corday, who was guillotined in 1793 during the French Revolution. Corday was accused and convicted of the assassination of journalist and politician Jacobin leader Jean-Paul Marat. Although his father thought that his son would one day take over the family business, Henri had a keen interest in painting. He started drawing sketches and painting at an early age. Especially his uncle Louis, who was a very good painter and won the Prix de Rome in 1910, had a great influence on his orientation to painting. Moreover, it was said that his grandfather also paints very well. Even though he was a farmer, his father was also interested in the art of painting and he was painting in his remaining time from work. However, the great war broke out in 1914 and Uncle Louis, who guided him on this issue, died in the first days of the war.

Aile, çok varlıklı olmasına karşın Henri'yi bol parayla şımartmak istemiyordu. Yine de herhangi bir para sıkıntısı olmaması onun resimle daha çok ilgilenmesine olanak verdi. Henüz 19 yaşlarındayken, kübist ressam ve heykeltıraş Andre Lhote'nin özel sanat okulunda eğitim almaya başladı. Bu dönem, Bresson'un dünyaya bakış açısı şekilleniyordu. Dostoyevski, Schopenhauer, Rimbaud, Nietzsche, Freud, Proust, Joyce, Hegel, Engels ve Marx okuyor, felsefe ile sanat arasında bağlar geliştiriyordu. Bu dönem aldığı eğitim için Henri Cartier Bresson, hocası Lhote'nin kendisine "kamera olmaksızın" fotoğraf öğrettiğini söyler. Ancak, 1924'te başlayan "gerçeküstücü" hareketle Bresson, Lhote'nin "kural yüklü" yaklaşımında bir eksen kayması yaşar ve o dönem popüler olan "fotoğraf gerçekliği"nden etkilenir. Bir anlamda "iki arada bir derede" kalan Bresson, bu fırtınalı kültürel ve politik ortamda sanatsal olarak olgunlaşırken, özümlediklerine bir ad koyamaz, ifade edemez ve erken dönemde ürettiği birçok resmi de yok eder.

Although being very wealthy, the family did not want to pamper Henri with lots of money. Because of no shortage in money, allowed him to be more interested in painting. At the age of 19, he started studying at the private art school of the cubist painter and sculptor Andre Lhote. During this period, Bresson's view of the world was taking shape. Reading Dostoevsky, Schopenhauer, Rimbaud, Nietzsche, Freud, Proust, Joyce, Hegel, Engels, and Marx, he developed communications between philosophy and art. For the education he received this period, Henri Cartier Bresson says that his teacher Lhote taught him photography "without a camera". However, with the "surrealist" movement that started in 1924, Bresson experienced an axial shift in Lhote's "rule-laden" approach and was influenced by the "photo reality" popular at that time. In a sense, Bresson, who is in a "in-between", matures artistically in this tumultuous cultural and political environment, cannot name or express what he has absorbed and destroys many of the paintings he produced in the early period.

Harry Crosby'nin Bresson'a hediye ettiği Brownie, Kodak tarafından 1900 yılında piyasaya ıkarıldı. O günlerde yalnızca 1 dolara satılan kamera (Bugün yaklaşık 35 dolar değeriinde) fotoğrafın yaygınlaşmasında önemli rol oynadı.

Brownie, gifted by Harry Crosby to Bresson, was released by Kodak in 1900. The camera, which was sold for only \$ 1 in those days (worth about \$ 35 today) played an important role in the spread of the photo.

Sanat, Edebiyat ve İngilizce öğrenmek için 1928 yılında İngiltere'ye Cambridge Üniversitesi'ne gider ve bu konularda kendini geliştirir. Fransa'ya geri döndüğünde askere alınır. Militer bir karakteri olmadığı için askerlik dönemi çok zor olur kendisi için. Hatta anılarında şöyle der: "Düşünsenize elimde Joyce'un bir kitabı ve omuzumda asılı bir tüfekte ben..."

He went to Cambridge University in England in 1928 to learn Art, Literature and English and improved himself on these subjects. He is drafted when he returns to France. Since he does not have a military character, military period of his life was very difficult for him. He even says in his memories: "Imagine me with a book of Joyce in my hand and a rifle hanging on my shoulder ..."

Ev Hapsi Cezasıyla Değişen Bir Hayat

Hayatının dönüm noktası denilebilecek bir tesadüfle olayların akışı mecburi askerlik hizmeti sırasında değişir. Ruhsatsız olarak avlandığı gerekçesiyle Henri'ye ev hapsi cezası verilir. Ancak o sıralarda Fransa'da hayatını sürdüren Harry Crosby adlı bir Amerikalı, komutanı birkaç günlüğüne Henri'yi kendi gözetimine vermesi için razı eder. Kendisinden on yaş büyük olan bu Amerikalı entelektüel adamdan etkilenen Henri, Harry'nin kendisine hediye ettiği Kodak Brownie fotoğraf makinesiyle fotoğraf çekmeye başlar. Bu onun ilk fotoğraf makinesidir.

Aslında hikayenin buraya kadar olan kısmı hemen herkes tarafından bilinmektedir. Ancak, birazdan okuyacaklarınız pek de yüksek sesle dile getirilmez nedense... Öncelikle, daha 21 yaşındaki Henri'nin hayatına giren ve hediye ettiği fotoğraf makinesiyle onun bir "duayen" olmasına bir anlamda neden olan Harry Crosby kimdir, ona bir bakalım.

A Life Changed by House Arrest

With a coincidence that can be called the breaking point of his life, the course of events changed during the compulsory military period. A house arrest was given to Henri for hunting without a license. However, an American named Harry Crosby, who was living in France at that time, agreed to give the commander Henri under his custody for a few days. Inspired by this American intellectual ten years older than him, Henri started taking pictures with the Kodak Brownie camera Harry gave him as a gift. This was his first camera. In fact, the part of the story up to this point is known by almost everyone. However, for some reason, what you will read in a moment is not very loudly voiced ... First of all, let's take a look at who Harry Crosby is, who entered the life of the 21-year-old Henri and in a sense caused him to become a "doyen" with his camera.

Boston'un multimilyarder banka zengini bir ailenin ferdi olan Harry, kelimenin tam anlamıyla ağızda gümüş kaşıkla doğmuştur. Dünyanın en zengin finansçılarından biri olan J.P. Morgan'ın karısının yeğenidir. Birinci Dünya Savaşı'na katılmış, daha sonra askerlik görevine sıhhiye bölümünde devam etmiştir. Annesine mektup yazarak, Jack Amca'nın (J.P. Morgan) bu savaşa müdahil olmasını ister. J.P. Morgan da, Almanya'ya karşı savaşmaları için İtilaf Devletleri'ne o günün parasıyla 1,5 milyar dolar (Bugün yaklaşık 25 milyar dolar) ödünç para verir. Yani, Harry'nin Jack amcası aslında savaşın da en önemli sermayedarlarından biridir.

Harry, a member of Boston's multimillionaire bank-rich family, was literally a born lucky one. His family was one of the richest financiers in the world, J.P. He was niece of Morgan's wife. He participated in the First World War and then continued in military in the medic division. By writing to his mother, he asked uncle Jack (J.P. Morgan) to get involved in the war. J.P. Morgan, on the other hand, lends \$ 1.5 billion (today about \$ 25 billion) to the Allied Powers to fight Germany. So, Harry's uncle Jack was actually one of the most important financiers of the war.

Ancak Harry, savaş gazisi olarak ABD'ye döndükten sonra Boston'un "mavi kanlı" sosyete dünyasında o dönem çokça konuşulan büyük bir skandala neden olur. Kendisinden altı yaş daha büyük ve o zamanlar adı Mary Phelps "Polly" Jacob olan evli ve iki çocuklu bir kadınla "zina" yapar. O dönemlerde, o toplumda çok eleştirilen bu ilişkinin yaşanmasına neden olan kişi de Harry'nin annesi Henrietta Crosby'dir aslında. Çünkü bir çay toplantısında konuşmasından çok etkilendiği bu kadının oğluna refakat etmesini, ona bir şekilde eğitim vermesini özellikle o istemiş ve onu aile pikniğine davet etmiştir. Zaten ne olduysa da bu piknikte olur.

However, after Harry returned to the United States as a war veteran, he caused a major scandal in Boston's "blue-blooded" high society at that time. He had a relationship with a six years older and married woman with two children, who was then named Mary Phelps "Polly" Jacob. Moreover, the person who caused this relationship, was actually Harry's mother Henrietta Crosby. „She was very impressed by Polly at a tea meeting, asked her to accompany ith her son, give him some training, and invited her to a family picnic. Whatever has already happened, happened at that picnic.

Şampanya, afyon, kokain ve haşhaş alemleri

Harry, sevdiği kadın için dedikodulara, eleştirilere karşı durur ve her şeyi göze alır. Mary Phelps Jacob, o dönemlerde ciddi alkol sorunu olan kocası Richard Peabody'den boşanır ve Harry ile evlenir. Harry, aslında kadını kendisiyle evlenmemesi halinde intihar edeceğini söyleyerek ikna eder. Tabii, bu skandalın gölgesinde yaşayamayacakları için yine devreye Jack Amca girer ve Harry, J.P. Morgan'ın Paris şubesine tayin olur. Yaklaşık bir yıl kadar bankada çalıştıktan sonra, görevini bırakır ve hayatını, şair, yazar, yayıncı olarak devam ettirmeye karar verir.

Champagne, opium, cocaine and poppy kingdoms

Harry stood up to gossip and criticism for the woman he loved and risked everything. Mary Phelps Jacob divorced her husband, Richard Peabody, who had a serious alcohol problem at the time, and married Harry. Harry actually convinces the woman that she would commit suicide if she did not marry him. Of course, since they cannot live in the shadow of this scandal, Uncle Jack came again and Harry is J.P. He gets assigned to Morgan's Paris branch. After working at the bank for about a year, he quit his job and decided to continue his life as a poet, writer, and publisher.

Harry Crosby ve Polly Crosby'nin evlilik fotoğrafı (1922)
Harry Crosby and Polly Crosby's wedding photo (1922)

Montparnasse'ta "bohem" bir hayat sürmeye başlarlar. 1920'lerin Paris'inde, uyuşturucu ve cinsel özgürlük sanat dünyasını kasıp kavurmaktadır. Şampanya su gibi akar, afyon, kokain ve haşhaş çılgın partilerin olmazsa olmazıdır. Harry, Polly'yi adını "Caresse" olarak değiştirmeye razı eder. Aslında daha önce "Clytoris" adı üzerinde düşünürler ama, Caresse'ye karar verirler. Açık bir evlilik yaşıyor, cinsel anlamda istedikleriyle birlikte oluyor ama birbirlerini de ölesiye seviyorlardır. Aşk ve cinsellik onlar için birbirinden farklı iki kavramdır zira. Devrinin çok ötesinde düşünen bir kadın olan Caresse, bugün milyarlarca kadının kullandığı sütyenin de mucididir aslında.

They begin to lead a "bohemian" life in Montparnasse. In Paris in the 1920s, with drugs and sexual freedom. Champagne, opium, cocaine and poppy are must-haves for crazy parties. Harry Convinced Polly to change her name to "Caresse". Actually, they thought about the name "Clytoris" before, but they decide on Caresse. They lived in an open marriage, got along with what they want sexually, but they loved each other to death. Love and sexuality were two different concepts for them. Caresse, a woman, is actually the inventor of the bras used by billions of women today.

Caresse adını alan Polly ve tazısı Clytoris.
Polly named Caresse and her hound Clytoris

1926 yılında Harry Crosby, Ernest Hemingway ile tanışır ve salınan boğaların önünde koşmak için Pamplona'ya giderler. 1928 yılının başında Harry ile Caresse'nin Black Sun (Kara Güneş) Yayınevi'nde Hemingway'in "The Torrents of Spring" adlı kitabını yayımlarlar. Black Sun Yayınevi, dönemin "aykırı" sayılabilecek tüm sanatçılara kucağını açmıştır. Hemingway'den sonra, Edgar Allan Poe, Louis Aragon, Charles Bukowski, Albert Camus, Paul Eluard, Henry Miller, Anais Nin, Pablo Picasso ve Jean-Paul Sartre'in eserleri bu yayınevinde basılır. Çift, daha sonra, orta çağdan kalma bir değirmeni satın alarak burayı restore ederler ve "Le Moulin du Soleil" (Güneş Değirmeni) adını vererek burada yaşamaya başlarlar. Birçok ünlü şair, yazar, ressam ve sanatçının ağırlandığı bu değirmenden devşirme malikanede Henri Cartier-Bresson'un da gelecekteki hayatı da yeni bir yön kazanır.

In 1926, Harry Crosby meets Ernest Hemingway and they go to Pamplona to run in front of the released bulls. At the beginning of 1928, Harry and Caresse published Hemingway's book "The Torrents of Spring" at Caresse's Black Sun Publishing House. Black Sun Publishing House has welcomed to all the artists who can be considered "outliers" of those days. After Hemingway, the works of Edgar Allan Poe, Louis Aragon, Charles Bukowski, Albert Camus, Paul Eluard, Henry Miller, Anais Nin, Pablo Picasso and Jean-Paul Sartre are published in this publishing house. The couple then bought a medieval mill, restored it and named it "Le Moulin du Soleil" (Sun Mill), where they began to live. The future life of Henri Cartier-Bresson turned to a new direction in this mill-spoiled mansion where many famous poets, writers, painters and artists are hosted.

Macar fotoğrafçı Martin Munkacsi tarafından çekilen "Tanganika Gölü'ndeki Üç Erkek Çocuk" fotoğrafını gören Henri Cartier-Bresson, resim yapmayı bırakarak fotoğrafa odaklanır ve Fildişi Sahili'ne gider.

Henri Cartier-Bresson'un Marsilya'da satın aldığı ve artık sokaklarda kendini özgür hissettiğini söylediği ilk Leica'sı.
The first Leica that Henri Cartier-Bresson bought in Marseille and said he now felt free on the streets.

İlk fotoğraf makinesi ve “açık evlilik”

Henüz 21 yaşında olan Henri-Cartier Bresson, komutanını gözetimi için razı eden Harry ile vakit geçirmeye başlamıştır. Özellikle Kodak Brownie ile fotoğraf çekiyorlar, Le Moulin du Soleil'i ziyaret eden sanat dünyasının isimleriyle felsefi münazaralar yapıyorlardır. Bu sırada 37 yaşında olan Harry'nin eşi Caresse, Henri'nin aklını başından alır. Sıklıkla vaktini Crosby'lerde geçiren genç adam, bu “açık evlilik” müessesinin ortaklarından biri haline gelir. Kocasını Harry'nin de onaylamasıyla Caresse'nin müşfik kolları Henri'nin boynuna dolanır. Cinsellik, felsefe, sanat, yeni heyecanlar ve elbette ki fotoğraf... Bresson, kendisi için yeryüzü cennetine ulaşmıştır.

The first camera and “open marriage”

Henri-Cartier Bresson, who was just 21 years old, started spending time with Harry, who agreed to his commander for his surveillance. They were taking photographs with Kodak Brownie and conducting philosophical debates with the names of the art world who were visiting Le Moulin du Soleil. Meanwhile, Harry's wife Caresse, who was 37, blows Henri's mind. The young man, who was often spending his time in the Crosby's, became one of the partners of this “open marriage” establishment. Sexuality, philosophy, art, new excitements and of course photography ... Bresson has reached heaven on earth for himself.

Herşey çok güzel giderken, zaten intihara meyilli olan Harry Crosby, 1929’ da kendini ve Josephine adlı evli sevgilisini öldürür.

Henri Cartier-Bresson’un Caresse ile ilişkisi iki yıl daha sürer, ancak daha sonra terk edilir. Kalbi kırılan Henri, uzaklara gitmeye karar verir ve Fransa’nın bir Afrika sömürgesi olan Fildişi Sahili’ne doğru yola çıkar. Macar fotoğrafçı Martin Munkacsi’nin kendisine göstermiş olduğu “Tanganika Gölü’ndeki Üç Erkek Çocuk” fotoğrafından etkilenmiş, bu egzotik dünyayı keşfetmek, bir yandan da iki yıllık ilişkisinin bitmesi üzerine yaşadığı aşk acısını unutmak istemektedir. Hatta gördüğü bu fotoğraf, resim yapmayı bırakmasına ve tamamen fotoğrafa odaklanmasına neden olmuştur.

While everything was going very well, Harry Crosby, who was already a suicidal mind, killed himself and his married lover named Josephine in 1929.

Henri Cartier-Bresson’s relationship with Caresse continued two more years, but later he was left. Heartbroken Henri decided to go far away and head to the Ivory Coast, an African colony of France. Influenced by the photograph of “Three Boys in Lake Tanganyika” that the Hungarian photographer Martin Munkacsi showed him, he wanted to explore this exotic world and, on the other hand, to forget his love pain after the end of his two-year relationship. In fact, this photograph he saw caused him to stop painting and focus entirely on photography.

Place de l’Europa. Gare Saint Lazere. 1932 Fransa

Bresson'un yaklaşık bir yıl kaldığı Fildişi Sahili'nde nemden dolayı bozulan filmler arasında kurtarabildiği karelerden bir tanesi. It is one of the frames that Bresson was able to save from among the films that deteriorated due to moisture in the Ivory Coast, where she stayed for about a year.

Afrika'ya giderken Kodak Brownie'nin yerine daha küçük bir fotoğraf makinesi edinir: Bir Fransız markası olan Krauss. Dişli tekeri olmayan 35 mm'lik bir film kullanan Bresson, bu yolculuğu sırasında Afrikalı yerlilerle birlikte kırsalda yaşar ve bir yıl boyunca bir sürü fotoğraf çeker. Ancak bu yakın temas sonucu kara humma hastalığına yakalanır ve ölümden döner. Hatta, çok ateşi olduğu bir gün babasına yazdığı mektupta cenazesinin nasıl yapılması gerektiğini, nereye gömülmek istediğini vasiyet eder. Sağlığına kavuşup Fransa'ya döndükten sonra, bir yıl boyunca çekmiş olduğu fotoğraf filmlerini tab eder ve büyük bir hayal kırıklığına uğrar.

On his way to Africa, he bought a smaller camera instead of Kodak Brownie: Krauss, a French brand. Using a 35mm film without cogwheels, Bresson lived in the countryside with African natives on his journey and took lots of photos over the course of a year. However, as a result of this close contact, he was infected by black fever and was nearly death. Such that, in a letter written to his father when he had a lot of fever, he bequeathed how he wants his funeral ceremony and where he wanted to be buried. After he regained his health and returned to France, he produced the photographic films he had taken for a year and was greatly disappointed.

Çünkü seyahati boyunca çalılıklarda yatmış, kalkmış, tropikal iklimin nemi filmlerine nüfuz etmiştir. Birçok negatifte eğrelti otlarının izini görür. Marsilya'da Leica ile tanışır. Beklediği kadar küçük ve bir o kadar da dış koşullara karşı dayanıklıdır. O gün neredeyse yaşamı boyunca kullandığı tek lens olan 50 mm'le birlikte bir Leica sahibi olur. Yeni fotoğraf makinesi kendisini sokakta adeta görünmez kılmıştır. Bu durum o kadar hoşuna gider ki, 1932'de belki de bugün adına sokak fotoğrafçılığı dediğimiz kavramın ilk ürünlerini çıkartmaya başlar. Nitekim, "Kritik An" deyiimiyle birlikte özdeşleşen, St. Lazare Garı'nın arkasında çektiği su birikintisinin üzerinden atlayan yansımali adam fotoğrafı da yeni kamerasının ilk ürünlerinden biridir. Aslında bu fotoğrafın hikayesini de şöyledir. Garın arka tarafında dolaşan Bresson, burada işçilerin bir inşaat çalışması yaptığını görür. İnsanların inşaat alanına geçmesini engellemek için tahta perdeler konulmuştur. Birkaç gündür yağan yağmur alanda göllenme yapmış, çalışanlar da ayakkabılarının su almaması için suya konan merdiven, tahta kalas benzeri cisimler üzerinden yürümeye gayret ediyorlardır. Bu arada bir çalışanın merdivenin ucuna doğru geldiğini görür ve karşıya atlayacağını hissederek, elindeki Leica'yı tahta çitin arasından içeriye sokar. İşçi atladığında deklanşöre basmıştır. İşte "kritik an" budur!

Because he slept in the bushes during his travel, got up, the humidity of the tropical climate penetrated his films. He saw traces of ferns in many negatives. Then he met with Leica in Marseille. It was as small as she anticipated, and just as resistant to external conditions. He got a Leica with 50mm, almost the only lens he used in his life that day. The new camera had made himself virtually invisible on streets. He liked this situation so much that in 1932 he started to produce the first products of the concept that we call street photography today. Indeed, with the phrase "Critical Moment". The photo of the reflected man jumping over the puddle, he took behind the St. Lazare Station was one of the first products of his new camera. Actually, this is the story of this photo. Wandering around the back of the station, Bresson saw the workers doing a construction work here. Wooden screens were placed to prevent people from entering the construction site. The rain has been pouring in the area for a few days, and the employees were trying to walk on objects like stairs and wooden planks placed in the water so that their shoes did not get water. Meanwhile, he saw an employee coming towards the end of the ladder and Felt that he would jump across, he put Leica in his hand through the wooden fence. He shot when the worker jumped. This was the "critical moment"!

Son söz

Bazıları tarafından “magazinsel” olarak yorumlansa da, çağımız fotoğrafçılığına ilham veren bir karakterin olgunlaşmasında, yaşadığı önemli dönüm noktalarının yeri yadsınamaz. Dönemin skandallarla anılan ismi Harry Crosby’nin bu genç delikanlıya neden bu kadar yakınlık göstermiş olduğu hala bir muammadır. Üstelik Crosby, Birinci Dünya Savaşı’nı da bir anlamda finanse etmiş olan J.P. Morgan’ın yakın akrabasıdır. Kendisinden 6 yaş büyük, evli, iki çocuklu bir kadınla birlikte olduktan sonra dedikodulardan uzaklaşmak adına Fransa’ya gelmeleri ve burada bir yayınevi kurmaya karar vermeleri ilginç bir tesadüftür. En önemlisi, Crosby’nin Henri’ye ilk fotoğraf makinesi olan Kodak Brownie’yi hediye etmesi ve onunla birlikte fotoğraf çekmeye başlamış olmasıdır.

Conclusion

Even though it is interpreted as “tabloid” by some, the important breaking points in the maturation of a character that inspired the photography cannot be denied. It is still a mystery why Harry Crosby, the scandalous name of the period, was so close to this young boy. It is an interesting coincidence that after having a relationship with a married woman 6 years older than her, with two children, they came to France to avoid the rumor and decided to establish publishing house there. Most importantly, Crosby gifted Henri his first camera, Kodak Brownie, and started taking pictures with him.

* : This article published on IFSAK BLOG web site before.

* : Bu makale daha önce IFSAK BLOG’da yayınlanmıştır.

Yazar Hakkında

Cem KIVIRCIK

Cem Kivircik, mesleğe dönemin efsane gençlik ve müzik dergisi Hey'de 3 Ağustos 1983 yılında başladı. Çeşitli büyük gazetelerde ve dergi gruplarında yönetici olarak çalıştı ve 1997 yılında Milliyet grubunda Türkiye'nin ilk internet dergisi.net'i yayınladı. Bu süreden sonra teknoloji yayıncılığına ağırlık verdi ve PCnet, PCTime ve PCMagazine gibi dergilerin Genel Yayın Yönetmenliği görevini yaptı. Halen aktif gazetecilik yapmakta olan Kivircik, MediaMarkt'ın teknoloji blogunu yönetiyor, çeşitli haber sitelerinde köşe yazarlığı, teknoloji danışmanlığı yapıyor ve aynı zamanda Türkiye'nin köklü fotoğraf yayınlarından Photoline dergisinin de yöneticiliğini yapıyor.

Cem Kivircik started his career on August 3, 1983 in the legendary youth and music magazine Hey. He worked as a manager in various major newspapers and magazines and then he published Turkey's first internet magazine Net in 1997. After this period, he focused on technology publishing and worked as the Editor-in-Chief of magazines such as PCnet, PCTime and PCMagazine. Kivircik, who is still active in journalism, manages Media-Markt technology blog, he is a columnist in various news sites, a consultant and at the same time as the director of Photoline magazine one of the Turkey's long-established publications.

Fotoğraf çekmeye küçük yaşlarda başlayan Cem Kıvırcık, 28 Mart 1965'te İstanbul'da doğdu. Beyoğlu Atatürk Erkek Lisesi'ni bitirdikten sonra, Marmara Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu, Gazetecilik ve Halkla İlişkiler bölümünden mezun oldu. Evli ve sigara kullanmıyor. Bilişim Medyası Derneği Başkan Yardımcısı, Magazin Gazetecileri Derneği ve İFSAK üyesi. "Elimde fotoğraf makinesi olduğunda adeta bir Japon turist gibi gördüğümü çekmeyi seviyorum. Fotoğraf beni dinlendiriyor ve iyi vakit geçirmemi sağlıyor." diyen Kıvırcık, her türlü dogmadan, özellikle fotoğraf konusundakilerden pek haz etmiyor. Keşfetmek için kaybolmak gerektiğine inanıyor ve kendini bulmak için arayışını sürdürüyor.

Cem Kıvırcık, who started photography at young ages, was born on March 28, 1965 in Istanbul. After graduating from Beyoğlu Atatürk High School, he continued Marmara University School of Press, Journalism and Public Relations. He's married and doesn't smoke. He is a vice President of the Information Media Association, a member of the Magazine Journalists Association and IFSAK. "I like to shoot what I see like a Japanese tourist when I have a camera. Photography relaxes me and makes me have a good time. He says he doesn't like any kinds of dogma, especially about photography. He believes in getting lost in order to discover and continues her quest to find herself.

EMİR BOZKURT

Emir Bozkurt

<https://instagram.com/emir.bzkrt>

<https://500px/p/bozkurtemir>

<https://35photo.pro/bozkurtemir/>

Emir Bozkurt, born in Adana in 1989, lives in Istanbul. He first started photography in 2010. The artist, who is interested in street photography, tries to improve himself in this field every day. He states that his aim is not to be professional but to remain an amateur and to live the photograph with the same love and spirit.

1989 yılında Adana'da doğan Emir Bozkurt, İstanbul'da yaşamaktadır. Fotoğrafçılığa ilk olarak 2010 yılında aldığı eğitimle başladı. Sokak fotoğrafçılığına ilgi duyan sanatçı, her geçen gün kendini bu alanda geliştirmeye çalışıyor. Amacının profesyonel olmak değil amatör olarak kalmak ve fotoğrafı aynı sevgi ve ruhla yaşamak olduğunu belirtiyor.

Emir Bozkurt's "Black and White Street" Series

Worker

Black and white photos always have a different place for me. Especially in street photograph. I like to take people-oriented photos on the street and in all areas of life. When you shoot them in black and white, their souls appear in the photograph. These works are one of them.

Mirrorman

Siyah beyaz fotoğrafların benim için her zaman farklı bir yeri var. Özellikle sokak fotoğrafçılığında. Sokakta ve hayatın her alanında insan odaklı fotoğraflar çekmeyi seviyorum. Onları siyah beyaz çektiğinizde ruhları fotoğrafta beliriyor. Bu eserler de onlardan biri.

Maiden Tower

Life in Street

By Ferry

Fishing

Passage

Alone

Watch

Boat trip

Children

FELIX ALBRECHT

Felix on t he Streets
<https://instagram.com/felix.on.the.streets/>
<https://felix-albrecht.com>
contact@felix-albrecht.com

I'm Felix Albrecht, also known as felix.on.the.streets on Instagram. Born in Munich, raised in rural Unterhaching, I realized early on that I belonged in the city. During my school years, I preferred to paint trims instead of conscientiously dedicating myself to my homework. When my parents gave me my first camera and I discovered photography for myself, it became clear relatively quickly that I wanted to do something creative later on. In the meantime, I work full-time as an art director in an advertising agency in the west of Munich.

Ben, Instagram'da felix.on.the.streets olarak da bilinen Felix Albrecht'im. Münih'te doğdum ve kırsal Unterhaching' de büyüdüm, şehre ait olduğumu erkenden fark ettim. Okul yıllarımda, kendimi vicdanlı bir şekilde ödevime adanmak yerine süslemeler yapmayı tercih ettim. Annemle babam bana ilk fotoğraf makinemi verdiğinde ve fotoğrafçılığı kendim için keşfettiğimde, daha sonra yaratıcı bir şeyler yapmak istediğim nispeten hızlı bir şekilde ortaya çıktı. Bu arada, Münih'in batısındaki bir reklam ajansında tam zamanlı sanat yönetmeni olarak çalışıyorum.

Felix Albrecht's "Night Owl" Series

My passion for photography is still with me today. During my communication design studies, I took a photography course that inspired me to delve even deeper into the subject. Over the years I developed my own style. Since the end of 2016 I'm on my way dealing with street photography.

Fotoğraf tutkum bugün hala yanımda. İletişim tasarımı çalışmalarım sırasında, konuyu daha da derinlemesine araştırmam için bana ilham veren bir fotoğrafçılık kursu aldım. Yıllar geçtikçe kendi tarzımı geliştirdim ve 2016 nın sonundan beri sokak fotoğrafçılığı alanında yoldayım.

For this, I mainly look for motifs in my hometown Munich, but also love to capture unique moments on my travels. I do not limit myself to a specific type of street photography and I keep my eyes open to consider each scene and character individually.

Bunun için, esas olarak memleketim M n h'te motifler arıyorum, aynı zamanda seyahatlerimde eşsiz anları yakalamayı da seviyorum. Kendimi belirli bir sokak fotoğrafçılığına sınırlamıyorum, her sahneyi ve karakteri ayrı ayrı ele almak için açık tutuyorum.

For example, a situation from a distance or in its colorful look come more interesting than another motifs for me , which I prefer to photograph as a colorful muted close-ups, or I photograph an image with flash ,forcing a certain brutality and harsh contrasts. It is always important to me to capture people and their personalities in real situations.

Mesela uzaktan ya da rengarenk bir durum, renkli sessiz bir yakın çekim olarak fotoğraflamayı tercih ettiğim başka bir motiften daha ilginç görünüyor, ya da flaşla fotoğrafladığım görseller, belli bir vahşeti ve sert zıtlıkları zorluyor. İnsanları ve kişiliklerini gerçek durumlarda yakalamak benim için her zaman önemlidir.

AZGEZMİŞ

Bitlis, Turkey. bathing pleasure in the spa

Azgezmiş, which we opened in June, 2008, started as a Travel Blog and later developed. We received Turkey's Best Travel Blog Award in 2010. Later, as Azgezmiş, we became a small travel company organizing only photography trips since 2009.

Haziran 2008'de açtığımız Azgezmiş, bir Seyahat Blogu olarak başladı ve daha sonra gelişti. 2010 yılında Türkiye'nin en iyi seyahat blogu ödülünü aldık. Daha sonra Azgezmiş olarak 2009 yılından beri sadece fotoğraf gezileri düzenleyen küçük bir seyahat firması olduk.

China. Woman and man passing by ban yang tree with their traditional closes.

Currently, Turkey and many other countries are holding photography boutique business trips. So far, we have had the opportunity to go to about 50 countries from all parts of the world for photo shoots. Our trips vary according to the country, but usually are in groups of 8-12 people.

Şu anda Türkiye ve daha birçok ülkeye fotoğraf amaçlı butik geziler düzenliyoruz. Şu ana kadar dünyanın her bölgesinden yaklaşık 50 ülkeye fotoğraf çekimi için gitme fırsatımız oldu. Gezilerimiz ülkesine göre değişmekle birlikte genellikle 8-12 kişilik gruplar halinde oluyor. Gidilecek yerleri önceden belirleyip en iyi fotoğraf mekanlarını buluyor ve organize ediyoruz. Azgezmiş'te şu an iki kişiyiz.

Cuba. The pose of this person, who escaped behind the door while taking a full picture, became even more beautiful.

Zehra Arslan Ceylan

I graduated from Hacettepe University Archeology and Art History. My first encounter with photography began in 1989, when I studied photography at university and learning how to take a black and white bath. Then there was a long separation. In 2005, I received training under IFSAK. Since then, I have started to have a life full of photography.

Zehra Arslan Ceylan

Hacettepe Üniversitesi Arkeoloji ve Sanat Tarihi mezunuyum. Fotoğrafla ilk karşılaşmam 1989 yılında üniversitede aldığım fotoğraf eğitimi ve siyah beyaz banyo yapmayı öğrenmek ile başladı. Sonra araya uzunca bir ayrılık girdi. 2005 yılında IFSAK çatısı altında eğitim aldım. O tarihten itibaren fotoğraf ile dolu bir hayatım olmaya başladı.

Ethiopia. Going to the bull jumping ceremony, which is considered a transition to masculinity.

In fact, it was my love of traveling and getting to know new cultures that led me to photography. I wanted to photograph the places I saw while traveling and to hide them. For this reason, although travel photography, which has been named recently, corresponds to my style, I think that the trip includes many types of photography. In my photography life, I did not have many claims, competitions, awards and titles.

Aslında beni fotoğrafa yönelten olay gezmeyi ve yeni kültürleri tanımayı sevmem olmuştur. Gezerken gördüğüm yerleri fotoğraflamak ve bunları saklamak istedim. Bu nedenle son dönemde isimlendirilen gezi fotoğrafçılığı benim tarzıma karşılık gelsede, gezinin içinde bir çok fotoğraf türünü barındırdığını düşünüyorum. Fotoğraf hayatımda çok iddialarım, yarışma, ödül ve ünvan kaygım olmadı.

Ethiopia. Returning home after the bull jump

I love walking my own photography path. My photos have been featured in many photography exhibitions and in some magazines including National Geographic. Some of my photos also found their way into the National Geographic calendar. I made a few photo contest the jury member in Turkey. Now I am waiting for the days when we will travel again.

Kendi fotoğraf yolumda yürümeyi seviyorum. Fotoğraflarım bugüne kadar birçok fotoğraf sergisinde ve National Geographic dahil bazı dergilerde yer aldı. Bazı fotoğraflarım National Geographic takviminde de kendine yer buldu. Türkiye’de bir kaç fotoğraf yarışmasında jüri üyeliği yaptım. Şimdilerde tekrar seyahat edeceğimiz günleri bekliyorum.

Iran. The village where 3000 people live. Houses are made of adobe, one garden is the roof of the other.

HAKKI CEYLAN

I bought my first camera from the Russian Market at that time in 1989, I was a senior in high school. Since then, my interest in photography has continued to increase. It has been at the center of my life for the last fifteen or twenty years. I take pictures and write about photography. As I travel a lot for my job, I have contact with people from all cultures and regions.

HAKKI CEYLAN

İlk fotoğraf makinemi 1989 yılında o zamanki Rus Pazarından satın almıştım, lise son sınıftaydım. O zamandan beri fotoğrafçılığa olan ilgim artarak devam etti. Son on beş, yirmi yıldır hayatımın merkezinde yer alıyor. Fotoğraf çekiyorum ve fotoğrafla ilgili yazıyorum. şim gereği çok seyahat ettiğimden her kültürden ve bölgeden insanlarla temasım oluyor.

Jerusalem. Jews going on holiday at the New Year celebrations.

Photography, on the other hand, emerges as a combination of what is in my mind and what is happening around me.

The final form of my perspective on life is in one word: Zen. Since I think Street Photography is the only way to combine Life, Photography and Zen, I am only interested in street photography lately.

Fotoğraf ise zihnimdekilerle etrafımda olup bitenin bir bileşkesi olarak ortaya çıkıyor.

Hayata bakış açımın son aldığı şekil tek kelimeyle: Zen. Yaşam, Fotoğraf ve Zen'i birleştirebilmenin tek yolunun da Sokak Fotoğrafçılığı olduğunu düşündüğümünden son zamanlarda sadece sokak fotoğrafçılığı ile ilgileniyorum.

Iran. The village where 3000 people live. Houses are made of adobe, one garden is the roof of the other.

In Zen, the target is the path itself. I do not take photographs for a purpose, I do not pretend to document or create a work of art, and in my photographs the purpose is simply the photograph itself. I am a member of Turkuaz Street Collective and İFSAK . I took part in many exhibitions in Turkey and abroad and curated some of them.

Zen'de hedef yolun kendisidir. Bir amaç için fotoğraf çekmiyorum, belgeleme veya sanat eseri oluşturma gibi bir iddiam yok, benim fotoğraflarımda da amaç basitçe o fotoğrafın kendisidir.

Turkuaz Street Collective ve İFSAK üyesiyim. yurt içi ve yurt dışında bir çok sergide yer aldım ve bazılarının da küratörlüğünü yaptım.

Peru. A photo like this came out when I followed this woman to her home.

Some of them are: 2010 Hopeless Future, 2010 Global Warming, 2014 Sri Lanka, 2015 - We Went to Nepal, 2015 Moroccan Dream, 2017 Myanmar, 2018 World Travel, 2019 Gjon Mili Photography Days, 2020 Miami Street Photo Festival. Some of my photos were also featured in different books and magazines.

Bunlardan bazıları: 2010 Umutsuz Yarınlar, 2010 Küresel Isınma, 2014 Sri Lanka, 2015 – Nepale Gittik, 2015 Fas Rüyası, 2017 Myanmar, 2018 Dünya Seyahati, 2019 Gjon Mili Photography Days, 2020 Miami Street Photo Festival. Fotoğraflarımın bir kısmı da farklı kitap ve dergilerde kendine yer buldu.

Rize, Turkey. Traditional tea harvest

I am currently actively involved in street photography, writing about photography and interested in my first book that I plan to release.

Şu an aktif olarak sokak fotoğrafçılığı ile ilgileniyorum, fotoğrafçılıkla ilgili yazıyorum ve çıkartmayı planladığım ilk kitabımla ilgileniyorum.

Vietnam - Mekong - 2015

In Vietnam, food is usually eaten outside of home. There is no kitchen in the houses. For those who want to eat fresh seafood, it is always possible to find a vendor on the Mekong River.

Tibet - Lhasa - 2012

Tibet, or more recently the Xizang Autonomous Region, has been under the occupation of the People's Republic of China since 1951. Tibetan lands, which have a completely unique structure, are occupied by China because of the rich mine resources. After the occupation, many Tibetan inscriptions were translated into Chinese and the public was forced to use Chinese.

Tanzania - Zanzibar - 2016

Seaweed strands due to the constant tide in Zanzibar. Women collect these algae early in the morning and contribute to the family budget.

Syria - Aleppo - 2009

Aleppo is one of the oldest cities in the world. It has hosted many civilizations and has been culturally influenced. An antique repair shop owner and his grandson are seeing us off in front of the workshop.

Sri Lanka - Galle - 2014

Fishing is one of the most common professions in Sri Lanka, an island nation. From the netting to the landing of the incoming ship, many works are carried out altogether.

Peru - MachuPichu - 2017

Except for the developed countries, people in Asia, Africa and the South Americans like to dress in color. Peru is one of the best examples of these.

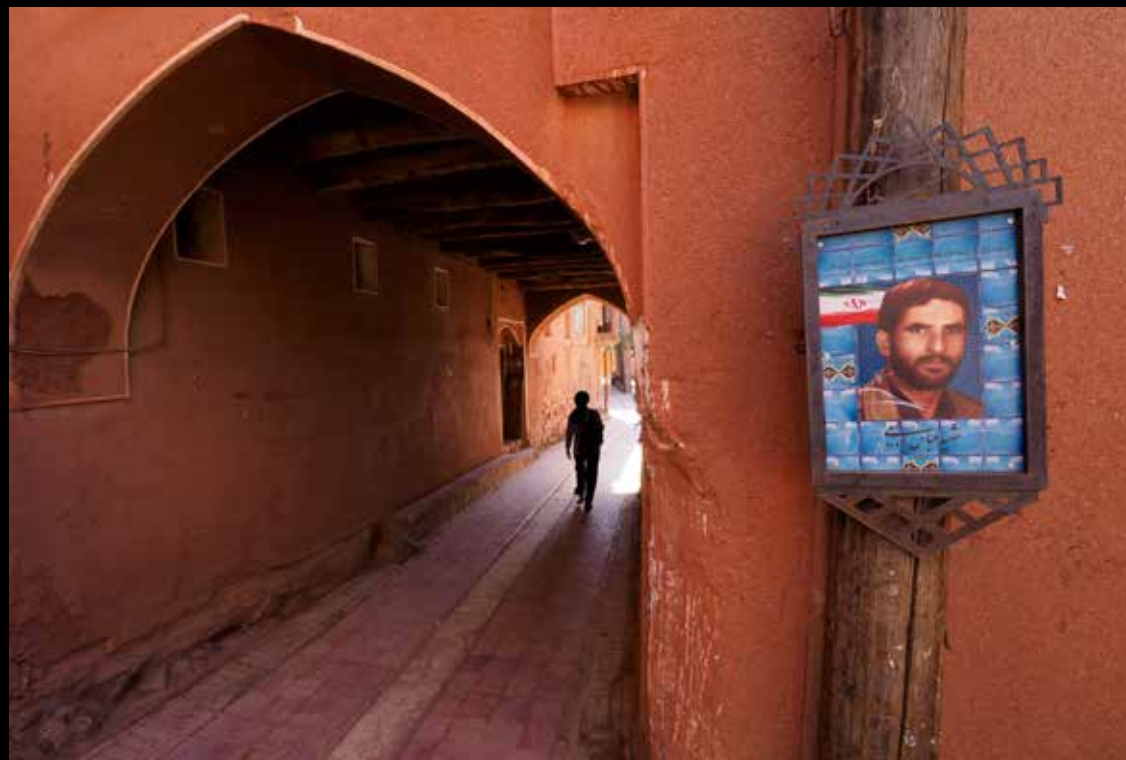
Norway-Tromso - 2016

Tromso is the best place to see the Northern Lights in Europe. But not only to this, with its many fjords and beautiful scenery, Norway is home to the most pristine regions in Europe.

Mongolia - Khövsgöl - 2018

Mongolia has the least number of people per square meter in the world. The vast majority of its territory is desert or steppe. It is one of the few countries where the tengian belief and shaman way of life are still maintained. A shaman has finished his preparations for the evening ceremony and is waiting for the full moon.

Iran - Abyaneh - 2019

His photographs are used in many places to commemorate and remember those who died in the long-lasting Iran-Iraq war. Abyaneh Village is a region where these traditions are kept alive both with its architecture and the cultures of the people living in the region.

Bhutan - Paro - 2017

Bhutan is one of the most interesting countries in the world. Although it has a similar structure to Tibetan culture, it is ruled by royalty. It has many interesting laws that even smoking and bringing in the country are prohibited. It is a very quiet country and its uncle is quite clean due to the lack of industry. The 2011m high Tiger Nest Monastery is perhaps one of the most beautiful buildings in the country.

PHILIP JOYCE

[instagram.com/philipjoycephotography/](https://www.instagram.com/philipjoycephotography/)
www.philipjoycephotography.co.uk

Inspired to take up photography by his father Philip is a self-taught photographer who has developed an interest in street and documentary photography.

Adopting the advice of Elliott Erwitt, Philip looks 'for interesting things in ordinary places' and has an interest in observing people, the things they do and the groups they belong to. Philip has several on-going portfolios including Being Older, Perfect Strangers, Zoo, Gipsy, Street, A Nation of Shop-keepers, Dogs and Seaside. Philip is a Fellow of the Royal Photographic Society and a London Salon medal winner.

Fotoğrafçılığa babasından ilham alan Philip, sokak ve belgesel fotoğrafçılığına ilgi duyan kendi kendini yetiştirmiş bir fotoğrafçıdır. Elliott Erwitt'in tavsiyesini benimseyen Philip, "sıradan yerlerde ilginç şeyler arıyor" ve insanları, yaptıkları şeyleri ve ait oldukları grupları gözlemlemekle ilgileniyor. Philip'in Yaşlı Olmak, Mükemmel Yabancılar, Hayvanat Bahçesi, Çingene, Sokak, Dükkan Sahipleri Ülkesi, Köpekler ve Deniz Kenarı gibi devam eden birçok portföyü var. Philip, Kraliyet Fotoğraf Derneği Üyesidir ve Londra Salon madalyası kazanmıştır.

Philip Joyce's "From the Beging Older" Series

Penarth

Born to be Mild

Philip Joyce's "Zoo" Series

Chimpanzee

Selfie

Philip Joyce's "The Nation of Shop-Keepers" Series

Butcher

Egg Seller

London - Remembrance Series

London - Tattoo Series

Oxford - Street Series

Stow on the Wold - Gipsy Series

SERPİL EROGLU

[instagram.com/syekteese/](https://www.instagram.com/syekteese/)

Although I was interested in many fields of art throughout my life, I could not spare time for this due to the busy work life. My photography adventure started 7 years ago when my husband gifted me a camera and told me that I should take photography lessons as I was very interested in it. I love to see new places, meet new people and communicate, so I like to take pictures by observing, not running around. I started with landscape photographs firstly but over time I decided that this was not enough, photography should have a meaning, express a feeling or a thought, and I turned to daily life photography.

Yaşamım boyunca sanatın pek çok alanına ilgi duymama rağmen yoğun iş hayatı nedeniyle buna vakit ayıramamıştım. Fotoğraf serüvenim ise; 7 yıl önce cep telefonu ile aile fotoğraflarımızı çok kötü çekmem nedeniyle, eşimin bana fotoğraf makinesi hediye edip, kursa gitmelisin demesiyle başladı. Yeni yerler görmeyi, yeni insanlarla tanışmayı ve iletişim kurmayı sevdiğim için koşturarak değil izleyerek fotoğraf çekmeyi seviyorum. İlk manzara fotoğrafları ile başladım. Fakat zaman içinde bunun yeterli olmadığını, fotoğrafın bir anlamı olması, bir duygu veya düşünceyi anlatması gerektiğine karar verdim ve yaşam fotoğraflarına yöneldim.

Serpil Eroglu's "Anatolian's Women" Series

Bread Making

I have been doing this for about 3 years. If I can convey the feeling that I feel to the people looking to my photo and if I can turn what's invisible, into a visible thing, then I believe that I took a good photo.

Okra

Yaklaşık 3 yıldır yaşam fotoğrafı çekiyorum. Bir fotoğrafı çekerken hissettiğim duyguyu fotoğrafı izleyen kişiye aktarabildiysem, görülmeyeni görünür kıldıysam işte o zaman iyi bir fotoğraf çektiğime inanırım.

Serpil Eroglu's "Children of Anatolia" Series

Eylul

I have the EFIAP title because of the various awards I have received in international competitions. I participated in various exhibitions organized in Turkey. My project-oriented works still continue.

Zere

Uluslararası yarışmalarda aldığım çeşitli ödüller nedeniyle EFIAP ünvanına sahibim. Türkiye’de düzenlenen çeşitli karma sergilere katıldım. Proje odaklı çalışmalarım devam etmektedir.

Serpil Eroglu's "Masters" Series

Casting Master

Cooper Master

Serpil Eroglu's "Masters" Series

Master Yasar

Master Ismail

Handcraft

Cymbal Master

Master Teymur

Migrant Kids

MARCH SELECTIONS

Aylin ERÖZCAN : (Instagram @aylinerozcan), Exif: f/10, 1/4000, ISO:250

Duygu ÇELTİKLİ : (Instagram @dc.objective), Exif: f/3,2, 1/180, ISO:100

Fatma Betül GÜLBEYAZ : (Instagram @ordanoraya), Exif: f/11, 1/250, ISO:160

Gökhan GÖRMÜŞ : (Instagram @gokhan.gormus), Exif: f/1.7, 1/11, ISO:250

Seray AK : (Instagram @serayak), Exif: f/8, 1/5000, ISO:500

Nazım TETİK : (Instagram @nazim_tetik), Exif: f/5, 1/80, ISO:500

Deniz TETIK : (Instagram @deniz_dagdelen_tetik), Exif: f/11, 1/500, ISO:250

Yalçın ÇİFTÇİ : (Instagram @yalcinciftcii), Exif: f/4, 1/200, ISO:400

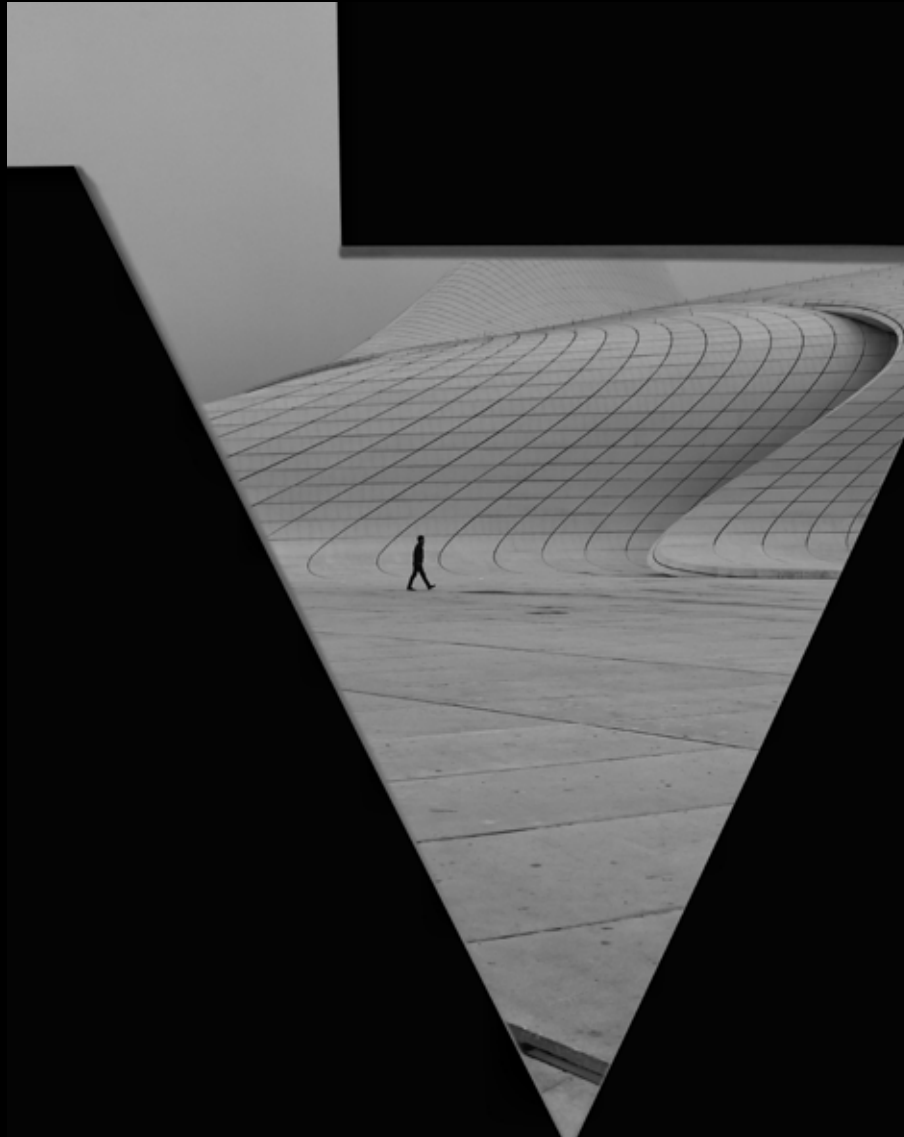
Murat MARANGOZ : (Instagram @muratmarangoz), Exif: f/18, 1/250, ISO:1400

Onur KAPLAN : (Instagram @onurkaplan), Exif: f/5.6, 1/160, ISO:250

Deniz TETİK : (Instagram @deniz_dagdelen_tetik), Exif: f/7.1, 1/200, ISO:800

Joshgun SULEYMANOVA : (Instagram @jpshgunsuleymanova), Exif: f/10, 1/2500, ISO:1000

Gülşah ÇITAK : (Instagram @gulsahcıtak), Exif: f/2.8, 1/3200, ISO:200

Furkan KAYA : (Instagram @furkankaya.20), Exif: f/7.1, 1/400, ISO:100

Meltem ÇAVUŞOĞLU : (Instagram @meltemcvsoğlu), Exif: f/4, 1/8, ISO:800

Feridun SAYIN : (Instagram @frdn_syn), Exif: f/9, 1/400, ISO:100

Zeynep CIHAN : (Instagram @zynp_photography), Exif: f/4, 1/160, ISO:100

Melik ALPEREN : (Instagram @melikalperen), Exif: f/5.6, 1/200, ISO:400

Necdet ALTAN : (Instagram @altannecdet), Exif: f/9, 1/100, ISO:160

Emine TÖKE : (Instagram @tosbaamos), Exif: f/5.6, 1/800, ISO:100

